

Posudek oponenta diplomové práce – teoretická část*

Jméno a příjmení studenta	Bc. Lukáš Vízner		
Studijní program	Teorie a praxe audiovizuální tvorby		
Obor/ateliér	Režie a scenáristika /ateliér Audiovizuální tvorba		
Forma studia	prezenční	Akad. rok	2023/2024
Název práce	Autenticita ženských postav v žánri kostýmovej drámy: Rose DeWitt Bukater, Velma Kelly, Oľga Bleyová		
Oponent/ka práce	Mgr. Tereza Bochinová		

* *nehodící se prosím vymažte*

Pomocí X označte v tabulce hodnocení u každého z kritérií. V případě, že vám tabulka nevyhovuje, nemusíte ji využívat.

KRITÉRIA HODNOCENÍ	Nedostatečné	Dostatečné	Uspokojující	Dobré	Velmi dobré	Výborné	Nedokážu posoudit
Naplnění tématu a rozsah práce					X		
Nastavení cílů a metod práce				X			
Úroveň teoretické části práce			X				
Úroveň analyticko-výzkumné části práce			X				
Splnění cíle práce			X				
Struktura a logika textu					X		
Kvalita zdrojů a práce s nimi v textu			X				
Inovativnost, kreativita a využitelnost				X			
Jazyková a formální úroveň práce, přílohy				X			
Konzultace studenta							

Tabulku s hodnocením doplňte o stručné vyjádření (max. 1200 znaků), které vystihne nejpodstatnější přínos práce, nebo její nedostatky.

Cílem diplomové práce Lukáše Víznera byla analýza autenticity ženských postav Rose DeWitt Bukater z filmu *Titanic* (1997) a Velmy Kelly z filmu *Chicago* (2002), s cílem aplikovat získané poznatky na vlastní autorskou tvorbu a portrét fotografky Oľgy Bleyovej. Předně bych chtěla ocenit autorovo rozhodnutí ukotvit práci alespoň částečně v analýze kostýmů, jelikož toto odvětví audiovizuální teorie nabízí rozsáhlé možnosti inovativnosti. Právě z tohoto důvodu mě ovšem zarazí absence alespoň základní teoretické literatury o filmových kostýmech. Vlivná publikace na toto téma – *Undressing Cinema* od Stelly Bruzzi – by autorovi nabídla širokou škálu analytických nástrojů, které by mohl v práci uplatnit.

Samotné využití kostýmního dramatu jako nějakého homogenního žánru mi přijde také poměrně problematické. Autor se tak místy dostává do situace, kdy vedle sebe do

jednoho výčtu příkladů staví filmy, které spolu mají společného pouze to, že se odehrávají v minulosti.

Výběr analyzovaných postav na základě toho, že jsou inspirované reálnými ženami, avšak s jasnou a přiznanou dávkou umělecké fikce, je o něco šťastnější. Obzvláště porovnávání autenticity Velmy a Olgy poměrně dobře funguje – obě jsou umělkyně, pohybují se v podobném prostředí, zažijí konflikt s manželem (ať už vraždu nebo rozvod) a snaží se dostat z krizové situace. Zároveň mají dostatek odlišností, aby i kontrastování přineslo další poznatky. Postava Rose z porovnávání podle mě až příliš vystupuje, a navíc nejvíc nosné srovnání o použití výrazných rekvizit jak v případě Rose, tak v případě Olgy přichází až téměř v závěru textu. Pokud by Lukáš Vízner posunul toto zjištění do některé z dřívějších kapitol, byl by text argumentačně silnější.

K jazykové a formální stránce mám jednu zásadní výtku – názvy děl (knižních, audiovizuálních i jiných) by bylo správné psát kurzívou.

Lukáš Vízner nabízí vlastní typologii autenticity, kterou poté dokáže poměrně dobře uplatňovat na vybrané příklady. Zároveň aplikace na vlastní tvorbu funguje bez větších problémů. Záměr práce tedy považuji za splněný.

Otázky k obhajobě (výhrady, připomínky, náměty, atd):

Můžete se více zamyslet nad podobnostmi postavy Rose DeWitt Bukater a Olgy Bleyovej z připravovaného filmu *Zatmenie ženy*?

Jak vnímáte problematiku autenticity postavy Olgy, kterou zobrazuje ve třech obdobích jejího života, skrz samostatný kostýmní design? Kam se toto budování autenticity skrz kostým bude posouvat mezi dokumentem *Smutné rozkoše* a připravovaným filmem *Zatmenie ženy*?

Návrh klasifikace **C-dobře**

V(e)Brně..... dne31. 5. 2024.....

.....
podpis oponenta / oponentky práce

Pro klasifikaci použijte tuto stupnici:

A - výborně	B - velmi dobře	C - dobře	D - uspokojivě	E - dostatečně	F - nedostatečně
-------------	-----------------	-----------	----------------	----------------	------------------